

Meneer kwam praten over zijn non-conformistische tuin-ideeën, maar wie in de veronderstelling verkeerde naar 'n causerie te gaan van een man, die zijn ziel en zaligheid gevonden heeft in zeldzame bloemen en plantjes en daarvan de geïnteresseerde amateur-tuinier deelgenoot wil maken werd door Louis le Roy snel uit de droom geholpen. Het betoog, dat ik ga houden is strikt negatief. Tegen de tijd, dat u het niet meer kunt harden, is het tijd voor de koffie-pauze, dat is helemaal uitgeknipt", sprak de „tuinman van Heerenveen" tot zijn gehoor in de voormalige Machinisten-school in Hellevoetsluis.

Le Roy, nogal sjofel gekleed in broek en trui, gebruikt zijn stembanden als een woorden-mitrailleur, terwijl hij over het door planten omringde podium heen en weer beent. Er gaat veel meer schuil achter de ecologische tuin-ideologie, die hij propageert, dan men argeloos zou vermoeden. Le Roy is een maatschappij-hervormer en de weg, die hij daarvoor uitstippelt, loopt via de natuur.

Politiek, economie, de technische ontwikkeling, hij sleept het er allemaal bij. De uitstekend gedocumenteerde Le Roy schouffelt reputaties als lastige brandnetels weg. Hij laakt de kalmerende rede, die president Nixon kortgeleden hield en waarin het staatshoofd zei, dat Amerika op weg was vrede te tekenen met de natuur.

REKENING

Nee, dan voelt hij zich veel meer geestverwant met Sicco Mansholt, die verklaard heeft: „Onze kindskinderen krijgen de rekening van onze degradatie-cultuur aangeboden". Le Roy: „Daar ben ik het honderd procent mee eens" en van zijn hart geen moordkuil makend: „Genuanceerd praten is wel leuk, maar soms ook doodgevaarlijk, omdat je er dan helemaal omheen kunt draaien".

In zijn lezing die de term „one-man-show" wellicht beter meegegeven kan worden, hanteert Le Roy een sneltreinvaart. De ene dia is nog maar net op het doek geprojecteerd of hij vraagt de jongeman achter de projector om de volgende. Af en toe

gaat het zo snel, dat de ecooloog zijn woorden voorbijloopt. Langer dan normaal staat hij stil bij een dia, die een landschap in reliëf vertoont. „Dat beeld moeten wij goed voor ogen houden, dan is het ideaal: stenen, water en planten".

NIET ROMANTISCH

„Wij praten vanavond niet over esthetica. Niet in termen van mooi of lelijk. Het verhaal is niet romantisch, want dat is een gemakkelijk afmaken van zaken".

Le Roy is bikkelaar. „De insecten zijn op aarde belangrijker dan de mensen", stelt hij onomwonden en ook in volle overtuiging: „De kakkerlakken en de pisbedden zijn veel sterker dan wij".

CRU

Voor sommige toehoorders doen zijn uitlatingen cru aan. Bijvoorbeeld wanneer hij zegt, dat we de bomen vlak langs de snelwegen moeten laten staan. Le Roy: „Op die manier selecteer je alle slechte rijders weg" en over de vijf miljoen bomen, die eind vorig jaar in Nederland in een storm ten onder gingen: „Dat was een enorme grap van de natuur. Wij maken ons belachelijk tegenover de natuur".

Hij verklaart tegen democratisering en tegen nivellering te zijn. Over de huidige groenvoorziening in de nieuwbouwwijken zegt hij: „Het is niet meer dan enscenering met planten, een garnituur". Een groenstrook

wordt door hem als „behang" betiteld.

DIEPTEPUNT

Le Roy voelt de zaal goed aan, wanneer hij door de uitgeknipte serie dia's raast. „U krijgt straks koffie, maar ik ben nog niet aan mijn dieptepunt". Je kan hem talloze etiketten opplakken. Le Roy is een standwerker, een conferencier, een demagoog misschien een eigentijdse profeet.

KLEINE JONGEN

Wanneer het eenmaal pauze is en men zich in de rij schikt voor het kopje koffie, komen de tongen los van zijn geboeide toehoorders en toehoorders. „Wat kan die man praten, daar is Brugman een kleine jongen bij", laat een dame zich ontvalen. „D'r zouden meer van die mensen moeten zijn", meent een ander.

Sommigen zijn behoorlijk onder de indruk van Le Roy, die er een voorstander van is om op het punt van de groenvoorziening veel meer Gods water over Gods akker te laten lopen dan wij tot nu toe plegen te doen. Met enige spijt in zijn stem vertelt een man aan een buurman in de rij voor het buffet, dat hij net bij zijn woning een geijkt tuintje heeft aangelegd. „Ik heb alle stenen uit de grond gehaald, alles puur glad gemaakt en daarna het gras erin, want m'n vrouw liep teklagen over de moddertroep". Achter in de rij wordt de opmerking geslaakt: „Zo, nou weet je hoe je je tuintje moet inrichten".

RECHTZETTEN

Dan is de pauze voorbij. Le Roy heeft beloofd na de koffie een hoop dingen weer recht te zullen zetten, maar in de praktijk komt daar weinig van terecht. Liet hij voor de pauze ontelbare dia's zien, die hij in Frankrijk maakte (en waar hij langdurig gegrast heeft in een anderhalve hectare groot proefgebied) nu laat hij een stroom plaatjes zien van zijn eigen „proeftuin" in Heerenveen.

CARTE BLANCHE

Zeven jaar geleden kreeg Le Roy van de gemeente carte blanche op een strook van één kilometer lengte en achttien meter breedte langs de Kennedylaan in Heerenveen. Le Roy vertelt, dat er danig aan zijn geestvermogen is getwijfeld, toen hij in het begin honderden tonnen puin op de strook liet storten. Men verklaarde hem zo ongeveer voor gek. Als dan na enige tijd alles keurig (en dat is dan nog zachtjes uitgedrukt) op zijn pootjes terechtkomt, is Le Roy het lot beschoren van zovele pioniers. „Maar dat wisten we allang", probeert men hem de wind uit de zeilen te nemen.

VERZACHTEN

Met bijna dichtgeknepen ogen, alsof hij in drie nachten niet geslapen heeft, oreert Le Roy: „Ik ben niet het eindpunt, ik ben een katalysator. Ik wil de rekening voor onze kindskinderen verzachten".

KRITIEK

De vorige week dinsdag akkoord verklaard het plan niet meer tegen te houden. Het was al door de provincie goedgekeurd de bouw van huizen in stankgebieden „zwaarwegende overwegingen" zou-

KRITIEK

De raadsman Van Schaick kwam er op het zaken bemoeien, die aan een gedeeltelijke aantasting van de autonomie. De belangen van Rozenburg. Doordat de woningbouw is uitgegleden. Als dit soort zaken zich in de den, om de regering te verzoeken het op te heffen", aldus de heer Van Schaick, waarbij burgemeester Sloots zich

dat deze zaak door Rijnmond sub-bepalen van stankoverlast is vooral en duidelijk verschil tussen oost en west. „We alert en actief", besloot hij.

Peuter-speelzaal in geldnood

Brielle — Om de Stichting Peuter-speelzaal Brielle financieel een handje te helpen hebben burgemeester en wethouders de raad voorgesteld uit een subsidiepot van vijftiengtighonderd gulden vierhonderd gulden te halen. Het bestuur van de peuterspeelzaal had bij het begin van dit jaar nog geen vijfhonderd gulden in kas en diende om die reden een subsidieverzoek in.

De sterk gestegen exploitatiekosten veroorzaken op dit moment een teruggang van honderd gulden per kwartaal waardoor ernstige financiële moeilijkheden dreigen. Aan een uitkering van vierhonderd gulden wil het college nog geen verderstrekkende consequenties verbinden. Het wil de verdere ontwikkelingen nog even afwachten.